

РЕШЕНИЕ

№ 18512

гр. София, 30.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **978** по описа за **2025** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК). Образувано е по касационна жалба на началник сектор при ОПП-СДВР, чрез гл. юрисконсулт В. П., срещу Решение № 5353/11.12.2024 г. постановено по НАХД № 14622/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 93-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 24-4332-020410/29.08.2024 г., издадено от началник сектор към ОПП-СДВР, с което на К. К. Щ. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за извършено административно нарушение по чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

Твърди се, че оспореното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Сочи се, че СРС неправилно е преценил доказателствената стойност на приложените по преписката документи и гласни доказателства. Иска се, съда да постанови решение, с което да бъде отменено атакуваното решение и да реши спора по същество, като потвърди наказателното постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – К. К. Щ., редовно призован, представлява се от адв. Бозов, който оспорва касационната жалба. Сочи, че така постановеното решение е правилно и законосъобразно. Претендира разноски съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Административнонаказателното обвинение от фактическа страна се основава на това, че административното производство против Щ. започнало със съставяне на АУАН, Серия ГА №1323105/02.08.2024 г. от младши автоконтрольор при ОПП-СДВР – В. Н., в присъствието на един свидетел при установяване на нарушението и при съставянето на акта, за това, че на 02.08.2024 г., около 21:53 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. [рег.номер на МПС] . Водачът предприел маневра десен завой на кръстовището на [улица]и [улица], при което автомобилът бил изведен извън контрол, което довело до загуба на сцепление на предните и задни колела, с което виновно е нарушил разпоредбата на чл.104б, т.2 от ЗДвП.

Актът е предявен и връчен на Щ. срещу подпис на датата на неговото съставяне – 02.08.2024 г., подписан от ответника без възражения по направените в него констатации. Въз основа на направените в АУАН констатации, компетентно длъжностно лице Началник Сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, издал процесното НП, с което на основание чл.175А, ал.1, пр.3 от ЗДвП наложил на К. Щ. кумулативно две административни наказания: глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Изложената фактическа обстановка е установена от СРС от събраните по делото гласни доказателства – показанията на свидетелите и от приобщените по делото писмени доказателства – процесните АУАН и НП, справка картон на водач; 2 броя заповеди – за заемана длъжност от актосъставителя и АНО, ведно с акт за встъпване в длъжност на АНО, както и за възлагане на правомощия от министъра на вътрешните работи на актосъставителя и АНО, съобразно заеманите длъжности, да съставят АУАН и издават НП за нарушения на ЗДвП.

Софийски районен съд е отменил обжалваното наказателно постановление. Изложени са лаконични мотиви, като решаващият съд е приел, че от обективна страна К. Щ. не е осъществил административното нарушение по чл. 104Б, т. 2от ЗДвП, ...“доколкото не се касаело за умишлено използване от наказаното лице на пътя за преднамерено шофиране, свързано с използване на пътя за други цели“.

Така постановеното решение е неправилно.

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни лица, като сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 и по чл. 52, ал. 1 от ЗАНН са спазени. Не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват основание за отмяна на наказателното постановление, както и относно съставомерността на вмененото на касатора деяние.

Възприетата от СРС фактическа обстановка по своето естество е описание на действията на

полицейските служители, обективирани в АУАН и в НП, като същите могат да бъдат ползвани от съда за писмени доказателства.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. В хода на съдебното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила. От страна на районния съд е проведено съдебно следствие, в хода на което е извършено пълно изследване на всички факти и обстоятелства, които са от значение за правилното изясняване на случая. Изложената фактическа обстановка по отношение на вменено нарушение е установена по безспорен и категоричен начин както от приобщените писмени доказателства, така и са кредитирани показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели. Същите правилно са кредитирани от СРС като непротиворечиви и съответстващи на събраната по делото доказателствена съвкупност относно управлението на автомобила, извършената маневра (десен завой) и извеждането на автомобила при тази маневра извън контрол.

Настоящият касационен състав приема, че административнонаказателното обвинение за извършено от Щ. нарушение на чл.104б, т. 2 от ЗДвП като основание за налагане на административни санкции по чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП е фактически, правно и доказателствено обосновано. В съдържанието на съставения АУАН и на издаденото въз основа на него НП са посочени релевантните за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. Отговорността на ответника е ангажирана на основание чл. 175а, ал.1, пр. трето от ЗДвП, съгласно която разпоредба се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3 000 лв. водач, който ползва пътищата отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. От правна страна обвинението се основава на извършено нарушение на законово регламентираната в чл.104б, т. 2 от ЗДвП забрана водачът на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Действията по управление на МПС от страна на ответника са несъвместими с ползването на пътя по предназначение, както и че тези действия са били умишлени. Същият е бил спрял за проверка от полицейските служители именно заради неговото поведение на процесната дата, час и място, изразяващо се в извеждане на автомобила при горе посочената маневра извън контрол.

Следва да се посочи, че в ЗДвП не се съдържа легална дефиниция на „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, като законодателната техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. Навлизането на автомобила в десен завой със завъртане на колелата на автомобила не съответства на нормалното предназначение на пътя и е нелогично и непредвидимо, като се явява и опасно за останалите участници в движението. Пътната настилка към момента на нарушението е била суха и няма данни, които да обосноват причина за извеждане на автомобила извън контрола на водача. Единствената възможност автомобилът да поднесе при завой (за който няма данни да е остър), е висока скорост при навлизане в него, водещо до извеждане на автомобила извън контрол. Фактът, че автомобилът е поднесъл веднъж и следващата маневра била за изправянето му, не води до извод за липса на умисъл от страна на лицето Щ..

В случая както в АУАН, така и в НП ясно са описани действията на санкционираното лице, възприети от наказващия орган като нарушаващи забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. В този смисъл е налице съответствие между фактически описаното и установено изпълнително деяние и неговата правна квалификация /от гл. т. на посочената като нарушена законова разпоредба и приложената санкционна норма/ за формиране на еднозначен правен извод по фактите и по

приложението на закона и в какво точно се изразява деянието на санкционираното лице, възприето от административнонаказващия орган като съставомерно такова по чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП.

Извършването на вмененото на санкционираното лице съставомерно деяние, квалифицирано като нарушение на чл.104Б, т. 2 от ЗДвП, е доказано по безспорен начин. Действително в тежест на наказващия орган е да установи и докаже наличието на всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност. В случая от събраните по делото писмени и гласни доказателства описаната в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление фактическа обстановка се явява доказана, като установените факти по несъмнен начин сочат на поведение на водача на МПС по използване на пътя за други цели, а не по предназначение - водачът съзнателно и без причина от обективен характер /атмосферни условия, мокра или заледена пътна настилка или други обстоятелства, способствали за поднасянето на автомобила/, е приплъзвал автомобила и е извършил маневра , като преднамерено е извел МПС извън контрол чрез завой надясно, довеждайки до загуба на сцепление на гумите.

Според настоящия съдебен състав такова поведение на водач на МПС следва да се квалифицира като нарушаващо забраната по чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП - пътищата, отворени за обществено ползване, да се ползват за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Всъщност фактическото положение се потвърждава от показанията на свидетелите Д. и Н./видно от протокол от продведено 27.11.2024г. о.с.з./,като неясно защо съдът, в решението си, приема,че то се потвърждава само от показанията на свидетеля Д.. Като продължение правилно съдът правилно съдът е съобразил и кредитирал показанията на св.Щ..

В този смисъл неясно защо съдът е приел,че жалбоподателят не е извършил от обективна страна състава на нарушението. Видно от всички данни по делото и неопроверганите събрани доказателства, Щ. е извършил вмененото му нарушение както от обективна, така и от субективна страна и е извършил маневра, при която преднамерено е извел МПС-то извън контрол, чрез десен завой, довеждайки до загуба на сцепление на гумите, или т.нар. дрифт, което поведение не може да се разглежда като такова по използване на пътя по предназначение.

Принципно и в подобни хипотези умисълът,като форма на вина подлежи на внимателна преценка,както правилно е подчертал СРС. Противно на претото обаче същият се установява поради следните причини:

На първо място шофьора е този,който носи отговорност за управление на МПС съобразно целите, ограниченията и пътните условия.Той е този,който управлява,респ. избира начина да управляна автомобила.

На второ място - управлението на автомобил по своята същност е умишлена дейност. Същата е подчинена на изискването за пълен контрол от страна на водача спрямо МПС. Това изискване за пълен контрол е обезпечено с редица законови императиви дефиниращи пригодност на водачите на МПС – моментно състояние,здравословно състояние, психическа пригодност, неупотреба на алкохол или наркотични вещества, придобиване на правоуправление и т.н. и т.н. Това изискване за пълен контрол е обезпечено и с редица законови критерии приложими спрямо самото МПС - технически изисквания за изправност.

От фактическа страна, в настоящият казус безспорно е установено, че пътят е бил сух, пътната настилка не е била в ремонт, както и липсват други влияещи върху условията на шофиране обстоятелства. Такива впрочем не твърди и самият шофьор. По същият начин липсват данни позволяващи да се приеме, че по време на движението и/или в самата кола са възникнали обстоятелства пряко влияещи върху упражняване контрол върху автомобила.

Ето защо следва да се приеме, че извършената маневра е пряко и волево изражение на шофьорското поведение по управление на МПС. Същото не може да се квалифицира нито като непредпазливо, нито като такова извършено в хипотеза на изключващо отговорността обстоятелства.

Изложеното налага да се отмени решението на СРС и се постанови друго по същество, с което да се потвърди изцяло процесното НП. При установеното по безспорен начин административно нарушение, касационен състав намира, че наложената глоба е в законово определения размер.

При този изход на спора, на касатора се дължи юрк.възнаграждение в минимален размер от 80лв. по чл. 27е от НЗПП вр.чл. 63д ал.4 от ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Административен съд София- град, XIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 5353/11.12.2024г., постановено по НАХД № 14622/2024г., по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 93-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА НП №24-4332-020410/29.08.2024 г., издадено от началник сектор към ОПП-СДВР, с което на К. К. Щ. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за извършено административно нарушение по чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА К. К. Щ., ЕГН [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: